

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 25C/352/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7214231449
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jana Koščová
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2017:7214231449.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II sudkyňou Mgr. Janou Koščovou v spore žalobkyne N. Š., G.. X.X.XXXX, K. I. XX, C., právne zastúpenej JUDr. Jánom Bodnárom, advokátom, so sídlom Žriedlova 3, Košice, proti žalovanému P. P., G.. XX.X.XXXX, K. M.G. XX, C., v konaní o zaplatenie 4.400,-Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalobu zamietá.

Žalovaný má voči žalobkyni právo na náhradu trov konania v celom rozsahu.

O výške trov konania súd rozhodne samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa žalobou podanou súdu dňa 3.12.2014 žiadala, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 4.400,-Eur s 5,05 % úrokom z omeškania z dlžnej sumy od 3.12.2014 do zaplatenia a k náhrade trov konania. Žalobu odôvodnila skutočnosťou, že žalovaný odmietol odovzdať kľúče žalobkyni od ich spoločného bytu a zabránil jej vstupu doň na adrese M. XX, C., v období od 1.12.2010 do 10.5.2011 a to aj napriek uzneseniu Okresného súdu Košice II č.k. 36C 137/2010-18 z 22.11.2010, vykonateľného 1.12.2010, ktorým bol zaviazaný odovzdať žalobkyni kľúče od vstupných dverí do bytu č. 1 na M. XX Z. C.. Rozsudkom Okresného súdu Košice II z 10.2.2014 sp.zn. 4T 39/2013 bol odsúdený za spáchanie prečinu neoprávneného zásahu do práva k domu bytu alebo nebytového priestoru. Zároveň bolo začaté exekučné konanie v prospech žalobkyne, účelom ktorého bolo vymoženie povinnosti do právoplatného rozhodnutia vo veci samej umožniť žalobkyni užívanie uvedeného bytu. Žalovaný podal v rámci exekučného konania námietky. Za obdobie, za ktoré žalobkyni žalovaný bránil v užívaní bytu, bola nútená uhrádzať nájomné v podnájme a za obdobie od decembra 2010 do septembra 2011 celkovo uhradila sumu 4.400,-Eur, pričom mesačné nájomné predstavovalo sumu 440,-Eur.

2. Proti platobnému rozkazu Okresného súdu Košice II č.k. 42Ro 567/2014-27 žalovaný podal dňa 21.1.2015 odpor, v ktorom namietol premlčanie uplatňovaného nároku v zmysle § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Poukázal na okolnosť, že pokiaľ žalovaná užívala prenajatý byt, tento užívala spoločne so svojou sestrou a synom a teda úhrady nájomného si delila a bola povinná uhrádzať nájomné v polovičnej výške 220,-Eur mesačne a podľa informácií prenajímateľa B. C. C., žalobkyňa stále dlhuje úhradu jednomesačného nájomného. Zároveň poukázal na okolnosť, že ako spoluvlastníčka bytu na M. XX bola povinná podieľať sa nákladmi spojenými s vlastníctvom bytu, pričom za rok 2011 dlhuje žalovanému 975,-Eur. Zároveň poukázal na okolnosť, že v rámci exekučného konania dňa 10.5.2011 mu boli pri výkone exekúcie kľúče od bytu na M. Č.. XX Z. C. odňaté.

3. Rozsudkom Okresného súdu Košice II č.k. 25C 352/2015-75 súd žalobu zamietol.

4. Uznesením č.k. 1Co/136/2016-85 Krajský súd v Košiciach zrušil predmetný rozsudok a vec vrátil súdu prvej inštancie s odôvodnením, že rozhodnutie súdu vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci a v dôsledku toho súd prvého stupňa súd nevykonal ďalšie dôkazy potrebné pre rozhodnutie o nároku na náhradu škody. Zároveň z odôvodnenia citovaného uznesenia vyplývalo, že keď je zrejmé, že žalovaná svoj nárok uplatnený v trestnom konaní nešpecifikovala čo do výšky, čo však nemožno bez ďalšieho vyhodnotiť ako záver o tom, že z jej strany nedošlo k uplatneniu nároku vo vzťahu k účinkom takého uplatnenia spočívajúcim v prerušení premlčacej lehoty. Takýto záver bez jasného vysporiadania sa s otázkou poučenia žalobkyne ako poškodenej o tom, ako má uvedenú vadu svojho uplatneného nároku odstrániť a bez toho, aby ju orgány činné v trestnom konaní na takýto postup aj vyzvali, môže predstavovať jej odňatie práva na prístup k spravodlivosti. Aj keď zápisnica o výsluchu poškodeného v trestnom konaní obsahovala rozsiahle poučenia, medzi inými aj poučenie poškodeného podľa § 46 Trestného poriadku, nie je zrejmé, či žalovaná - poškodená bola s celým obsahom procesných poučení dostatočne oboznámená a či nešlo len o zjavne formálny postup, pričom dôkazom formálnosti je skutočnosť, že výsluch žalovanej bol začatý o 9,15 hod a ukončený o 9,35 hod, teda žalovaná nemala dostatočný časový priestor pre oboznámenie sa so značným procesným poučením. Zároveň odvolací súd konštatoval, že sa zhoduje so záverom súdu v trestnom konaní o tom, že poškodená si svoj nárok v trestnom konaní dňa 31.10.2011 uplatnila riadne na príslušnom orgáne a v začatom konaní aj riadne pokračovala.

5. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, výpoveďou strán sporu, výpoveďou svedka B. C. C. a zistil tento skutkový stav:

6. Žalobkyňa v konaní predložila rozsudok Okresného súdu Košice II č.k. 4T 39/2013 zo dňa 10.2.2014, ktorým bol žalovaný uznaný vinným, že v C. G. F. M. Č.. XX dňa 1.12.2010 odmietal svojej bývalej manželke - v tomto konaní žalobkyne odovzdať kľúče od ich spoločného bytu č. 1 na uvedenej adrese a bránil jej vstupu doň, čím spáchal prečin neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytového priestoru podľa § 218 ods. 1, ods. 3 písm.a/ Trestného zákona.

7. Uznesením Okresného súdu Košice II č.k. 36C 137/2010-18 právoplatným dňa 22.3.2011 bola žalovanému uložená povinnosť odovzdať žalobkyne kľúče od vstupných dverí bytu č. X G. M. XX Z. C..

8. Z oznámenia Exekútorského úradu v Košiciach, zo dňa 30.1.2012 adresovanému Obvodnému oddeleniu Policajného zboru Košice - Západ vyplýva, že kľúče od K. Č.. X G. M. XX Z. C. boli povinnému - v tomto konaní žalovanému, odňaté pri výkone dňa 10.5.2011 a odovzdané oprávnenej - v tomto konaní žalobkyne až dňa 29.11.2011, nakoľko povinný podal v exekučnom konaní námietky. Po obdržaní uznesenia o námietkách povinného a ich zamietnutí bola oprávnená exekútorským úradom vyzvaná k prevzatíu kľúčov.

9. Rozsudkom Okresného súdu Košice II č.k. 4T 39/2013 bol žalovaný uznaný vinným za to, že odmietol bývalej manželke - žalobkyne odovzdať kľúč od ich spoločného bytu č. X G. M. XX Z. C. aj napriek uzneseniu Okresného súdu Košice II sp.zn. 36c 137/2010-18, čím spáchal prečin neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 1,3 písm.a/Trestného poriadku, pričom žalobkyňa bola predmetným rozsudkom odkázaná ako poškodená s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

10. Žalobkyňa v konaní predložila príjmové pokladničné doklady, z ktorých vyplýva, že táto uhradila B. C. C. nájomné po 440,-Eur v mesiaci január 2011, február 2011, za marec 2011, apríl 2011, máj 2011, jún 2011, júl 2011 a august 2011.

11. Z výpovede žalobkyne vyplynulo, že žiada priznať náhradu škody za mesiace, ktoré uviedla v žalobe, nakoľko po celý čas ju žalovaný odmietal vpustiť do ich spoločného bytu. Niekedy začiatkom roku 2011 žalovaného upovedomila aj s jeho rodičmi, že ju má pustiť do bytu, čo on odmietal. Pri vzájomnom stretnutí sa s ňou odmietol rozprávať. Následne podala návrh na vydanie predbežného opatrenia, ktorým bolo rozhodnuté, že žalovaný má odovzdať kľúče od bytu. Po obdobie, pokiaľ jej nebol umožnený vstup do bytu, si zabezpečila náhradné bývanie v podnájme. Nárok si uplatňuje ako náhradu škody za nájomné, ktoré uhradila v podnájme od decembra 2010 do septembra 2011. Nevie predložiť doklady za december 2010 a september 2011, nakoľko sa viackrát sťahovala a k námietkám žalovaného, že byt

neužívala sama, uviedla, že s ňou sestra bývala len mesiac a bolo to mimo žalovaného obdobia, niekedy v auguste, septembri 2010. Byt, ktorý jej žalovaný znemožnil užívať, užívala s rodičmi žalovaného, ona so synom obývačku, rodičia žalovaného spálňu a ostatné priestory užívali spoločne. Byt, za ktorý si uplatňuje náhradu škody bol v prenájme na základe zmluvy o nájme, ktorá bola vedená, uzatváraná s jej sestrou. Sestra žalobkyne s ňou bývala zo začiatku jeden mesiac v júli 2010 a neuhrádzala jej nájomné, i keď trojizbový byt do podnájmu si zaobstarala práve žalobkyňa, aby tam bývala so sestrou a delila sa s ňou o náklady. Následne chcela po odchode sestry riešiť situáciu tým, že si nájde spolunájomcu, avšak tohto si nevedela nájsť, inú formu menšieho nájmu bytu s menším nájomným si nehľadala, nakoľko si hľadala spolunájomcu.

12. Nárok na náhradu škody si uplatnila aj v trestnom konaní ústne, určite aj písomne, presné dátumy nevie uviesť. Na pojednávaní dňa 15.6.2017 žalobkyňa uviedla, že v trestnom konaní bola riadne poučená o možnosti uplatniť škodu a spôsobu uplatnenia škody, ktorú si uplatňuje v tomto konaní. Podľa jej názoru si ju aj riadne uplatnila, preto si ju uplatňuje aj v tomto konaní. Či bola ústne oboznámená s poučením v rámci výsluchu 31.10.2011 uviesť súdu nevedela a neskôr uviedla po nahliadnutí do zápisnice v trestnom konaní zo dňa 22.6.2012, že si nepamätá, či prečítala písomné poučenie.

13. Z výpovede žalovaného vyplynulo, že o výške škody uplatnenej žalobkyňou sa dozvedel po doručení žaloby v tomto konaní. Je pravdou, že žalobkyňa v období od decembra 2010 do septembra 2011 neumožnil užívanie bytu, nakoľko prebiehalo konanie o vyporiadanie BSM, preto chcel, aby žalobkyňa vyčkala na výsledok tohto konania. Žalovaný mal za to, že byt Č.. X G. M. XX bol byt jeho rodičov a nepatril do BSM účastníkov konania. Bolo mu doručené uznesenie o predbežnom opatrení, ktorým bol povinný vydať kľúče žalobkyňi od predmetného bytu a prebiehalo exekučné konanie. Kľúče od bytu mu boli odobraté exekútkou tak ako je uvedené aj v exekučnom spise. Je pravdou, že žalobkyňa mu oznamovala smskou, že príde do bytu, žalovaný zavolať políciu, dopadlo to tak, že bol zadržaný hliadkou polície. Následne po dobu jedného roka od 30.10.2011 už v spoločnom byte účastníkov žalobkyňa bývala. Aj za obdobie predtým než v ktorom jej žalovaný znemožnil vstup do bytu, neprispievala nijakým spôsobom na úhradu bytu, za byt platili rodičia žalobcu. Nájomné, ktoré je predmetom tohto konania malo byť zahrnuté do vyporiadania BSM, nakoniec medzi účastníkmi konania v rámci vyporiadania BSM došlo k dohode.

14. Z obsahu zápisnice z pojednávania vo veci vedenej na Okresnom súde Košice II pod sp.zn. 41C 68/2010 o vyporiadanie BSM účastníkov konania zo dňa 13.6.2012 vyplýva, že žalobkyňa v konaní o vyporiadanie BSM navrhla vyporiadať BSM v podiele 60/40 s tým, že vlastníctvo k bytu bude prikázané žalobcovi, pričom toto navýšenie podielu odôvodnila zásadou starostlivosti o maloleté deti, ktorú zabezpečovala.

15. Uznesením Okresného súdu Košice II č.k. 41C 68/2010-369 právoplatným 15.1.2013 súd schválil zmier účastníkov konania, podľa ktorého nehnuteľnosť vedená na Katastrálnom úrade Košice, A. C. C., V. K. Č.. X G. F. M. XX Z. C. bol prikázaný do výlučného vlastníctva žalobcu, v tomto konaní žalovaného a žalobca bol povinný titulom vyporiadania BSM zaplatiť žalovanej, v tomto konaní žalobkyňi, sumu 17.500,-Eur od 6 mesiacov od právoplatnosti uznesenia o schválení zmiaru. Z odôvodnenia citovaného uznesenia nevyplýva okolnosť, že suma 4.400,-Eur, ktorú žalobkyňa uplatnila v tomto konaní, bola zahrnutá v rámci vyporiadania BSM účastníkov konania.

16. Z obsahu zápisnice o výsluchu svedka - poškodenej - žalobkyne v tomto konaní zo dňa 31.10.2011 v rámci trestného konania v prípravnom konaní vyplýva, že žalobkyňa pred začatím výsluchu vyhlásila, že bola riadne poučená podľa § 46 a 48 Trestného poriadku a uviedla, že sa pripája k trestnému stíhaniu a uplatňuje si nárok na náhradu škody. Zároveň podľa zápisnice o výsluchu žalobkyne ako poškodenej v trestnom konaní vedenom proti žalovanému zo dňa 22.6.2012 žalobkyňa prehlásila, že bola poučená podľa § 46 a 48 Trestného poriadku a uviedla, že sa pripája k trestnému stíhaniu a uplatňuje si nárok na náhradu škody.

17. Podľa obsahu trestného spisu sp.zn. 4T 39/2013 vedenom na Okresnom súde Košice II žalobkyňa v prípravnom konaní v rámci výsluchu dňa 31.10.2011 si uplatnila nárok na náhradu škody a zo zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 10.2.2014 vyplýva, že žalobkyňa ako poškodená v trestnom konaní si uplatnila náhradu škody tak ako si ju uplatnila v prípravnom konaní, kde ju bližšie nevedela špecifikovať.

Z obsahu trestného spisu teda vyplýva, že žalobkyňa v rámci celého trestného konania ako poškodená bližšie nešpecifikovala uplatnenú škodu voči žalovanému.

18. Podľa oznámenia OOPZ v Košiciach zo dňa 29.6.2017 žalobkyňa podľa protokolu o vyšetrovacom spise č. ČVS:ORP/4304/ZA-KE-2011 bola v procesnom postavení poškodenej poučená v súlade s ust. § 46 ods. 3 Trestného poriadku o práve uplatniť si škodu v trestnom konaní voči žalovanému, nakoľko je to obligatórna súčasť poučenia pri realizácii procesného úkonu výsluchu.

19. Svedok B. C. C. uviedol, že žalobkyňu pozná ako kolegyňu z pracovnoprávneho vzťahu. Zároveň žalobkyňa bola jeho nájomníčkou, pričom nevedel uviesť presne rok s tým, že spočiatku uzatvoril zmluvu so sestrou žalobkyne, bolo to niekedy v máji, júni, následne táto po troch mesiacoch odišla a uzavrel zmluvu so samotnou žalobkyňou, pričom výšku dohodnutého nájomného nevedel uviesť, uviedol približnú sumu 460 Eur mesačne s tým, že posledný mesiac žalobkyňa neuhradila nájomné, bolo to asi mesiac september 2011.

20. Žalovaný v konaní predložil Sumárnu analýzu zálohových platieb za byt na M. XX Z. C. s uvedením spôsobu a platby SIPO, ktoré predstavovali od januára 2011 do augusta 2011 sumu 148,50 Eur mesačne, od septembra do novembra 2011 sumu 137,15 Eur mesačne.

21. Žalovaný v konaní predložil Faktúru Východoslovenských elektrární vyúčtovanú odberateľovi - žalovanému za dodávku a distribúciu elektriny vo fakturačnom období od 11.5.2011 do 10.5.2012 na sumu 242,60 Eur. Z predmetnej faktúry vyplývajú zaplatené preddavky 184,80 Eur za predmetné obdobie a nedoplatok 57,80 Eur.

22. Žalovaný v konaní predložil Faktúru vystavenú SPP žalovanému ako odberateľovi za dodávku plynu za obdobie od 19.3.2011 do 18.3.2012, z obsahu ktorej vyplýva fakturovaná suma 87,70 Eur a prijaté preddavkové platby 88 Eur.

23. Žalovaný v konaní predložil výpis z účtu preukazujúci úhradu hypotekárneho úveru za byt v BSM účastníkov dňa 9.11.2011 v sume 143,19 Eur, dňa 9.11.2011 - 15,05 Eur, 14.11.2011 - 217,67 Eur, 14.11.2011 - 2x 232,72 eur, dňa 8.12.2011 - 232,72 Eur, dňa 19.12.2011 - 232,72 eur, dňa 15.1.2012 - 232,72 Eur.

24. Žalovaný v písomnom vyjadrení podanom súdu 12.7.2012 uviedol, že žalobkyňa sa nepodieľala na nákladoch na byt na M. XX, a to na nájme, hypotekárnom úvere a inkase, pričom hypotekárny úver predstavoval 235 Eur mesačne, elektrina 24,26 Eur mesačne, plyn 8 eur mesačne, nájom 149,50 Eur mesačne, upratovanie bytového domu 10 Eur mesačne, televízia UPC 16 Eur mesačne. Suma nákladov za tieto výdavky počas desiatich mesiacov predstavovala 4.427,60 Eur.

Podľa ust. § 420 ods. 1 OZ, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa ust. § 100 ods. 1 až 3 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

Nepremlčujú sa takisto práva z vkladov na vkladných knižkách alebo na iných formách vkladov a bežných účtoch, pokiaľ vkladový vzťah trvá.

Podľa ust. § 106 ods. 1,2 OZ, Právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá.

Najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

Podľa ust. § 112 OZ, ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie. To platí aj o práve, ktoré bolo právoplatne priznané a pre ktoré bol na súde alebo u iného príslušného orgánu navrhnutý výkon rozhodnutia.

Podľa ust. § 46 ods. 3 Trestného poriadku, poškodený, ktorý má podľa zákona proti obvinenému nárok na náhradu škody, ktorá mu bola spôsobená trestným činom, je tiež oprávnený navrhnúť, aby súd v odsudzujúcom rozsudku uložil obžalovanému povinnosť nahradiť túto škodu; návrh musí poškodený uplatniť najneskoršie do skončenia vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania. Z návrhu musí byť zrejmé, z akých dôvodov a v akej výške sa nárok na náhradu škody uplatňuje.

25. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalobkyňa uhradila náklady za podnájom v období od januára 2011 do augusta 2011 po 440,-Eur; čo vyplýva z príjmových pokladničných dokladov predložených žalobkyňu v konaní. Svedok B. C. C., ktorý mal žalobkyni prenajímať byt v žalovanom období od decembra 2010 do 30.9.2011 potvrdil úhradu nájomného za obdobie do augusta 2011, nepotvrdil úhradu nájomného v poslednom mesiaci - septembri 2011, kedy uviedol, že toto posledné nájomné žalobkyňa prenajímateľovi neuhradila.

26. Súd mal preukázané zavinené porušenie povinnosti žalovaného a neumožnenie žalobkyni vstup do bytu v BSM účastníkov konania nachádzajúceho sa na ulici M. Č.. XX Z. C., a to aj napriek skutočnosti, že uznesením Okresného súdu Košice II č.k. 36C 137/2010-18, mu bola uložená povinnosť odovzdať žalobkyni kľúče od predmetného bytu, pričom žalobkyni bol znemožnený vstup do bytu za žalované obdobie až do 29.11.2011, kedy jej kľúče boli odovzdané v exekučnom konaní. Žalovaný bol rozsudkom Okresného súdu Košice II č.k. 4T 39/2013 uznaný vinným za to, že odmietol bývalej manželke - v tomto konaní žalobkyni, odovzdať kľúč od ich spoločného K. Č.. X G. M. XX Z. C. aj napriek uzneseniu Okresného súdu Košice II sp.zn. 36C 137/2010-18, čím spáchal prečin neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 1, 3 písm.a/ Trestného poriadku, pričom žalobkyňa bola týmto rozsudkom odkázaná ako poškodená s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

27. Zároveň mal súd za preukázané z obsahu trestného spisu Okresného súdu Košice II č.k. 4T 39/2013 - zápisnic o výsluchu žalobkyne ako poškodenej, že žalobkyňa bola v prípravnom konaní poučená podľa ust. § 46 Trestného poriadku v rámci výsluchu dňa 31.10.2011, ako aj v rámci výsluchu dňa 22.6.2012 a z obsahu zápisnic vyplýva, že bola riadne poučená podľa ust. 46 Trestného poriadku, poučenie jej bolo vysvetlené a poučeniu porozumela, nežiadala ďalšie vysvetlenie, pričom vyhlásila, že sa pripája k trestnému stíhaniu a uplatňuje si náhradu škody. Zároveň zo zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 10.2.2014 vyplýva, že žalobkyňa ako poškodená v trestnom konaní si uplatnila náhradu škody tak ako si ju uplatnila v prípravnom konaní, kde ju bližšie nevedela špecifikovať. Skutočnosť, že bola v trestnom konaní aj v rámci prípravného konania poučená o možnosti uplatniť si náhradu škody a spôsobe jej uplatnenia podľa § 46 potvrdila žalobkyňa súdu aj na pojednávaní dňa 15.6.2017. Jej následné vyjadrenie, že si nepamätá po nahliadnutí do zápisnice o výsluchu zo dňa 22.6.2012, či si prečítala písomné poučenie, súd považuje za irelevantné a účelové tvrdenie.

28. Súd konštatuje, že žalobkyňa si svoj nárok v trestnom konaní neuplatnila riadne do skončenia vyšetrovania v zmysle § 46 ods. 3 Trestného poriadku aj napriek zákonnému poučeniu v trestnom konaní, t.j. z jej návrhu na náhradu škody nevyplýva z akých dôvodov, v akej výške si nárok na náhradu škody uplatňuje, neuviedla aspoň minimálnu výšku škody, prípadne odkaz na dokument, kde by bola výška škody určená tak, aby o jej riadne uplatnenom nároku v trestnom konaní neboli žiadne pochybnosti. Pre prerušenie plynutia premlčacej doby v zmysle ust. § 112 OZ bolo potrebné uplatniť nárok v trestnom konaní riadne v súlade s ust. § 46 ods. 3 Trestného poriadku.

29. Z ustanovení trestného poriadku nevyplýva neformálny spôsob, ktorým by mala byť žalobkyňa ako poškodená v trestnom konaní poučená a zároveň nevyplýva ani povinnosť orgánov činných v trestnom konaní vyzývať žalobkyňu ako poškodenú na odstránenie väd jej návrhu na priznanie nároku na náhradu škody. (Tak ako to upravuje Civilný sporový poriadok - pred účinnosťou C.s.p. - Občiansky súdny poriadok).

30. Súd poukazuje na nález Ústavného súdu ÚS 122/2013, ktorým ústavný súd odmietol sťažnosť sťažovateľa, ktorou namietal porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1, čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti. Z odôvodnenia citovaného nálezu vyplynulo, že v napadnutom uznesení Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp.zn. 1T 47/2012 z 20.9.2012 sa podľa názoru ústavného súdu, okresný súd vysporiadal aj s návrhom na náhradu škody uplatneným v

liste poškodeného adresovaným Okresnému prokurátorovi, ktorý vyhodnotil ako podanie, ktoré nespĺňa náležitosti riadneho návrhu, z ktorého by bolo zrejmé, z akých dôvodov a v akej výške sa nárok na náhradu škody uplatňuje. Na základe uvedeného ústavný súd uzavrel, že medzi napadnutým uznesením Okresného súdu a sťažovateľom označeným základným právom na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy, ani právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru neexistuje podľa názoru ústavného súdu taká príčinná súvislosť, na základe ktorej by ústavný súd po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie mohol reálne dospieť k záveru o ich porušení. Z uvedeného vyplýva, že neprihliadanie na návrh poškodeného na náhradu škody v trestnom konaní, ktorý neobsahuje náležitosti v zmysle ust. § 46 ods. 3 Trestného poriadku nemožno vyhodnotiť ako porušenie jeho práva na súdnu ochranu.

31. Zo samotného odkazu žalobkyne ako poškodenej s jej nárokom na občiansko-súdne konanie v rozsudku Okresného súdu Košice II č.k. 4T 39/2013 nie je možné vyvodiť, že súd v trestnom konaní konštatoval riadne uplatnenie nároku na náhradu škody žalobkyňou v trestnom konaní a takýto záver súdu nevyplýva ani z celého obsahu trestného spisu Okresného súdu Košice II sp.zn. 4T 39/2013.

32. V rámci rozhodnutí v trestnom konaní je súd v zmysle § 193 Civilného sporového poriadku viazaný rozhodnutím o tom, že bol spáchaný trestný čin a o tom, kto ho spáchal, teda nie výrok, ktorým bol poškodený odkázaný s nárokom na náhradu škody na civilné sporové konanie.

33. Na základe uvedeného súd uzavrel, že žalobkyňa neuplatnila riadne a včas nárok v trestnom konaní, teda do skončenia vyšetrovania a nárok na náhradu škody za obdobie, ktoré preukázala od decembra 2010 do augusta 2011 neuplatnila v dvojročnej subjektívnej premlčacej lehote, keďže žalobu na súde podala dňa 3.12.2014, pričom nárok za posledný preukázaný mesiac úhrady podnájmu za august 2011 mohla uplatniť najneskôr do 1.9.2013.

34. Samotnou úhradou podnájmu za trojizbový byt od decembra 2010 do augusta 2011 po 440 Eur žalobkyňa nepreukázala vznik škody z dôvodu nesprístupnenia bytu žalovaným na M. XX Z. C. v tomto období v žalovanom rozsahu, nakoľko žalobkyňa i v prípade, že by byt na M. XX Z. C. užívala, bola povinná podieľať sa na úhradách zálohových platieb za plnenia spojené s užívaním bytu, ako aj poplatkov za médiá, pričom škoda jej mohla vzniknúť len uhrádzaním podnájmu nad sumu, ktorou sa žalobkyňa bola povinná podieľať na úhrade týchto poplatkov, teda nad polovicu žalovaným uvádzaných platieb za predmetný byt v BSM strán sporu. Zároveň súd považuje výšku podnájmu 440 Eur mesačne za nedôvodne vysokú, keďže žalobkyňa uhrádzala podnájom za trojizbový byt, teda byt, ktorý rozsahom nezodpovedá bytu, ku ktorému mala užívacie práva ako bezpodielová spoluvlastníčka bytu na M. XX Z. C., keďže predmetný byt bol dvojizbový a aj tento užívala pôvodne spolu s rodičmi žalovaného, čo potvrdila svojou výpoveďou.

35. Súd prihliadnuc na žalovaným vznesenú námietku premlčania v súlade s ust. § 106 OZ žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietol.

Podľa ust. § 255 ods. 1,2 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

36. Nakoľko žalovaný mal plný úspech vo veci, súd v súlade s citovaným zákonným ustanovením rozhodol, že žalovaný má voči žalobkyni právo na náhradu trov konania v celom rozsahu. O výške trov konania súd rozhodne samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresný súd Košice II v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia v zmysle ust. § 362 ods. 1 C.s.p. v dvoch písomných vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 C.s.p. - ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.)

Ak žalovaný dobrovoľne nespĺní povinnosť uloženú týmto rozhodnutím, žalobca má právo podať návrh na výkon exekúcie podľa Exekučného poriadku.